

Verdrag inzake douanefaciliteiten ten behoeve van het toeristenverkeer en Aanvullend Protocol met betrekking tot de invoer van toeristische propagandabescheiden en toeristisch propagandamateriaal; Douaneverdrag inzake de tijdelijke invoer van particuliere wegvoertuigen, beide op 4 juni 1954 te New York ondertekend

BRIEF VAN DE MINISTER VAN BUITENLANDSE
ZAKEN

Nr. 1

Ter griffie van de Tweede Kamer der Staten-Generaal
ontvangen: 30 december 1957.

De wens, dat deze overeenkomsten aan de uitdrukkelijke goedkeuring van de Staten-Generaal zullen worden onderworpen, kan door of namens de Kamer of door ten minste dertig leden der Kamer of door de Gevolmachtigde Minister van Suriname, onderscheidenlijk van de Nederlandse Antillen, te kennen worden gegeven uiterlijk op 29 januari 1958.

's-Gravenhage, 19 december 1957.

Ter voldoening aan het bepaalde in artikel 60, lid 2, en onder verwijzing naar artikel 61, lid 3, van de Grondwet, alsook naar artikel 24, eerste lid, van het Statuut voor het Koninkrijk der Nederlanden, de Raad van State van het Koninkrijk gehoord, heb ik de eer U Hoogedelgestreng hiernevens over te leggen de Engelse en de Franse tekst, alsmede de vertaling in het Nederlands, van de volgende, op 4 juni 1954 te New York ondertekende overeenkomsten:

het Verdrag inzake douanefaciliteiten ten behoeve van het toeristenverkeer en het Aanvullend Protocol met betrekking tot de invoer van toeristische propagandabescheiden en toeristisch propagandamateriaal, met Bijlage (*Trb.* 1955, 122, en 1956, 109)¹⁾, en

het Douaneverdrag inzake de tijdelijke invoer van particuliere wegvoertuigen, met Bijlagen (*Trb.* 1955, 123, en 1956, 110)¹⁾.

Tevens gelieve U Hoogedelgestreng aan te treffen een toelichtende nota bij de genoemde overeenkomsten.

Wat het Koninkrijk der Nederlanden betreft, zullen de overeenkomsten gelden voor het gehele Koninkrijk.

Aan de Gouverneurs van Suriname en van de Nederlandse Antillen is verzocht, bovengenoemde stukken op 30 december 1957 over te leggen aan de Staten van Suriname, onderscheidenlijk de Nederlandse Antillen.

De Gevolmachtigde Ministers van Suriname en van de Nederlandse Antillen zijn van de overlegging in kennis gesteld.

De Minister van Buitenlandse Zaken a.i.,

W. DREES.

Toelichtende nota

In de loop van het jaar 1949 zijn in het kader van de Economische Commissie voor Europa van de Verenigde Naties een drietal ontwerpen van internationale douane-overeenkomsten tot stand gekomen, waarvan de tekst is opgenomen in *Trb.* 1952, 50. In de eerste van deze ontwerp-overeenkomsten, t.w. die, welke betrekking heeft op het toeristenverkeer, zijn bepalingen neergelegd inzake vrijstelling van invoerrechten en andere bij de invoer geheven belastingen bij de invoer van reisbagage en voertuigen voor het persoonlijk gebruik van reizigers, wier hoofdverblijf in het buitenland is gevestigd, alsmede van toeristisch propagandamateriaal.

Bij het opstellen van deze ontwerp-overeenkomst, waarvan de werkingssfeer zich in hoofdzaak tot de Europese landen beperkt, zat reeds aanstonds de bedoeling voor om, aan de hand van de met deze overeenkomst opgedane ervaringen, de daarin neergelegde regelingen in een niet te verre toekomst tot

¹⁾ Nedergelegd ter griffie, ter inzage van de leden.

Aan
de Heer Voorzitter van de Tweede Kamer
der Staten-Generaal

onderwerp te maken van verdragen, waaraan ook andere bij de Verenigde Naties aangesloten landen partij zouden zijn. Voornamelijk om deze reden is die ontwerp-overeenkomst tot nu toe niet definitief tot stand gekomen, doch wordt zij krachtens een op 16 juni 1949 te Genève ondertekend akkoord, waarvan de tekst eveneens is opgenomen in *Trb.* 1952, 50, op voet van voorlopigheid toegepast. Het voorlopige karakter van de in deze ontwerp-overeenkomst neergelegde regelingen vindt mede zijn uitdrukking in artikel V van het hiervóór genoemde akkoord, waarin is bepaald, dat elke Regering, die partij is bij dat akkoord en partij wordt bij één of meer wereldovereenkomsten op het tijdstip, waarop deze overeenkomsten in werking treden, automatisch geacht wordt, het akkoord te hebben opgezegd voor die ontwerp-overeenkomsten, welke op hetzelfde onderwerp betrekking hebben als de wereldovereenkomsten, waarbij zij partij is geworden.

De in de ontwerp-overeenkomst met betrekking tot het toeristenverkeer neergelegde vrijstellingen voor reisbagage en voor toeristisch propagandamateriaal hebben de basis gevormd voor een aantal verder strekkende aanbevelingen. In het bijzonder heeft de Organisatie voor Europese Economische Samenwerking (O.E.E.S.) geijverd voor een ruimere toepassing van de bepalingen van deze ontwerp-overeenkomst. Daarnaast is in het kader van de E.C.E. onder meer een aanbeveling tot stand gekomen om bij de tijdelijke invoer van kleinere pleziervaartuigen zonder motor af te zien van het vorderen van douanedocumenten.

Inmiddels werden door de Economische en Sociale Raad der Verenigde Naties voorbereidingen getroffen om ten aanzien van de materie, geregeld in de ontwerp-douaneovereenkomst met betrekking tot het toeristenverkeer, te komen tot een wereldconventie. Dit heeft ertoe geleid, dat van 11 mei tot 4 juni 1954 onder auspiciën van de Verenigde Naties te New-York een conferentie is gehouden, waartoe alle leden van de Verenigde Naties, zomede van haar gespecialiseerde organisaties, waren uitgenodigd. Tot de 47 landen, die op deze conferentie vertegenwoordigd waren, behoorde ook het Koninkrijk der Nederlanden. Zowel vóór als tijdens de conferentie is intensief overleg pleegd tussen de Beneluxlanden, ten einde een gemeenschappelijk standpunt ten aanzien van de daarbij aan de orde komende douanetechnische vraagstukken te bepalen.

Tijdens deze conferentie is overeenstemming bereikt over een tweetal verdragen en een aanvullend protocol, t.w. het Verdrag inzake douanefaciliteiten ten behoeve van het toeristenverkeer, het daarbij behorende Aanvullende Protocol met betrekking tot de invoer van toeristische propagandabescheiden en toeristisch propagandamateriaal, en het Douaneverdrag inzake de tijdelijke invoer van particuliere wegvoertuigen. In een slotakte van de onderwerpelijke conferentie zijn onder meer een aantal aanbevelingen met betrekking tot de toepassing van bovenvermelde verdragen opgenomen. De Nederlandse vertaling van deze verdragen met bijbehorend protocol is opgenomen in *Trb.* 1956, 109 en 110.

De in het eerstgenoemde verdrag neergelegde regeling is vrijwel geheel ontleend aan de in 1949 tot stand gekomen ontwerp-overeenkomst met betrekking tot het toeristenverkeer en de daarop betrekking hebbende aanbevelingen van de O.E.E.S. en de E.C.E. Het verdrag voorziet in een vrijstelling van invoerrechten en andere bij invoer geheven belastingen ten aanzien van de door niet-ingezetenen meegevoerde goederen voor persoonlijk gebruik, welke goederen nader zijn omschreven. De vrijstelling zal in beginsel zonder overlegging van douanedocumenten worden verleend (artikelen 2, 3 en 5). Reissouvenirs mogen tot de in artikel 4 vermelde waarden zonder formaliteiten en vrij van rechten worden doorgevoerd, onderscheidenlijk worden uitgevoerd, mits zij niet voor handelsdoeleinden zijn bestemd. Voorts verbinden partijen zich geen verboden van economische aard toe te passen met betrekking tot de in- of uitvoer van de in dit verdrag bedoelde goederen (artikel 9).

Het verdrag vindt geen toepassing ten aanzien van het grensverkeer. De daarin neergelegde vrijstellingen en facili-

teiten mogen in enkele gevallen — bij voorbeeld ten aanzien van kinderen — worden beperkt (artikel 10).

Ook de regeling, vervat in het bij dit verdrag behorende aanvullende protocol met betrekking tot de invoer van toeristische propagandabescheiden en toeristisch propagandamateriaal, stemt overeen met hetgeen te dien aanzien is bepaald in de eerdergenoemde ontwerp-overeenkomst met betrekking tot het toeristenverkeer en de aanbevelingen ter zake van de O.E.E.S.

Het Douaneverdrag inzake de tijdelijke invoer van particuliere wegvoertuigen voorziet in een tijdelijke vrijstelling van invoerrechten en andere ter zake van de invoer geheven belastingen, alsmede in het buiten toepassing laten van invoerverboden en -beperkingen, ten aanzien van aan niet-ingezetenen toebehorende gemotoriseerde wegvoertuigen en aanhangwagens, bestemd voor persoonlijk gebruik ter gelegenheid van een tijdelijk bezoek. De in het onderwerpelijke verdrag neergelegde regeling komt nagenoeg geheel overeen met die, welke in de op 16 juni 1949 te Genève tot stand gekomen ontwerp-overeenkomst met betrekking tot het toeristenverkeer is vervat. Slechts op de volgende punten van ondergeschikt belang bestaat verschil tussen beide regelingen. Ingevolge de ontwerp-overeenkomst kan ook bij tijdelijke invoer door buitenlandse toeristen van rijwielen zonder hulpmotor een douanedocument worden gevorderd; volgens het onderwerpelijke verdrag dienen deze rijwielen met tijdelijke vrijstelling ten invoer te worden toegelaten zonder overlegging van een douanedocument. Voorts is in het verdrag de mogelijkheid voorzien, dat, naast het reeds enige decennia bestaande „carnet de passages et douane” en de triptiek, de als bijlage 3 van het verdrag opgenomen diptiek wordt gebruikt.

De beide hiervóór genoemde verdragen en het bij het verdrag inzake douaneformaliteiten ten behoeve van het toeristenverkeer behorende aanvullende protocol voorzien in de mogelijkheid tot het maken van voorbehouden. Voor zover deze vóór de ondertekening zijn gemaakt, zijn zij slechts geldig, indien zij door de conferentie, waarbij deze overeenkomsten zijn opgesteld en ondertekend, zijn aanvaard. De voorbehouden, welke nadien worden gemaakt, zullen niet van kracht zijn, indien ten minste één derde van de verdragsluitende Staten daartegen bezwaar heeft. De verdragsluitende Staten zijn niet verplicht aan een Staat, die een voorbehoud heeft gemaakt, de voorrechten toe te kennen, die voortvloeien uit de bepalingen, ten aanzien waarvan het voorbehoud is gemaakt. In de slotakte van de conferentie, waarvan de Engelse tekst is opgenomen in *Trb.* 1955, 122, is een aantal aanvaarde voorbehouden neergelegd. De belangrijkste daarvan zijn de volgende.

Met betrekking tot het verdrag inzake douaneformaliteiten ten behoeve van het toeristenverkeer hebben een aantal verdragsluitende Staten zich het recht voorbehouden de in het verdrag neergelegde vrijstellingen en faciliteiten te onthouden aan reizigers, die voor zakelijke doeleinden op hun grondgebied verblijven. Bij de ondertekening van het verdrag inzake de tijdelijke invoer van particuliere wegvoertuigen hebben enige Staten voorts te kennen gegeven, dat zij de in dat verdrag voorziene vrijstelling voor reservedelen, welke afzonderlijk worden ingevoerd en bestemd zijn tot herstel van reeds met tijdelijke vrijstelling ingevoerde voertuigen, niet zullen toepassen.

De in de onderwerpelijke verdragen en in het daarbij behorende aanvullende protocol neergelegde regelingen vinden in de Westeuropese landen krachtens het eerdergenoemde akkoord (*Trb.* 1952, 50) reeds geruime tijd toepassing. De huidige Nederlandse voorschriften op dit stuk gaan in verschillende opzichten zelfs verder dan in die regelingen is voorzien. De ondergetekenden zouden het toejuichen, als deze regelingen thans ook in een groot aantal andere Staten van kracht zouden worden en aldus het internationale toerisme zou worden bevorderd. Zij zijn van oordeel, dat bij de bekrachtiging van de overeenkomsten generlei voorbehoud behoeft te worden gemaakt.

Van de Regeringen van Suriname en van de Nederlandse Antillen is inmiddels bericht ontvangen, dat de genoemde overeenkomsten, in overeenstemming met de ter zake daarin opge-

nomen bepalingen, mede voor die landen kunnen worden bekrachtigd. Voor Nederlands Nieuw-Guinea zullen de overeenkomsten eveneens van toepassing zijn. Ook hierbij dienen geen voorbehouden te worden gemaakt.

De Minister van Financiën a.i.,

W. DREES.

De Minister van Buitenlandse Zaken,

J. LUNS.

De Minister van Verkeer en Waterstaat,
J. ALGERA.

De Minister van Economische Zaken,
J. ZIJLSTRA.

De Minister van Zaken Overzee a.i.,
C. STAF.